

וּבְאֵלֶּיךָ אֲרַבְעִים מְלָאכֹת חֹסֵר
אֶחָת, הִכָּה עֶשֶׂר מְלָקִיּוֹת לְאָדָם,
וְעֶשֶׂר לַחֲוָה, וְעֶשֶׂר לְנֹחַשׁ, וְתִשְׁעַ
לְאַרְצָךְ. וּמִשּׁוּם שֶׁט"ל שׁוֹלֵט
בְּשִׁבְתָּ, שֶׁהִיא אוֹת ה', לִכְנֹן אֵין
לוֹקִינְךָ בְּשִׁבְתָּ. וְזֶה הַט"ל אֵינוֹ כְּמוֹ
הַט"ל שֶׁל יוֹם חַל, מִצַּד שֶׁל עֶבֶד
מְטַטְרוֹן, שֶׁהֵן אֲרַבְעִים מְלָאכֹת
חֹסֵר אֶחָת: הַזּוֹרֵעַ וְהַחוֹרֵשׁ וְכוּ'.

זְכַן וְזָנוּ, הַשְּׂכִינָה נִקְרָאת אֲרָץ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְזֶהוּ שֶׁכְּתוּב
(ישעיה 10) וְהָאָרֶץ הַדָּם רְגֵלִי. מִצַּד
הַחֹסֵד נִקְרָאת מִים, וּמִצַּד הַגְּבוּרָה
נִקְרָאת אֵשׁ, וּמִצַּד הָעֲמוּד
הָאֲמֻצְעִי - אֹיִר. וְהִיא אֲרָץ,
קֹרָע לְכֻלָּם.

וּמִשּׁוּם שֶׁנֶּשְׁמָה יִתְרָה מִתְפַּשְּׁטת
בְּשִׁכְיָנָה, שֶׁהִיא שִׁבְתַּת הַמַּלְכָּה,
שְׁנֵאמַר בָּהּ (תהלים ק) וּמְלֻכּוֹתָי
בְּכָל מְשָׁלָה - מִשָּׁם הִיא נִעֲשִׂית
מְלֻכּוֹת, שֶׁשְׁלִיטְתָּהּ עַל הָאָרֶץ וְעַל
אֵילָנוֹת וְזֹרְעִים (וְהָרִים וְאֲבָנִים).
וּמִשּׁוּם שֶׁאֵילָן הַחַיִּים, שֶׁהִיא
נֶשְׁמָה יִתְרָה בְּשִׁבְתָּ, בָּהּ תּוֹלְדוֹת
שֶׁלָּהּ - יֵשׁ בָּהּ מְנוּחָה לְאַרְצָךְ,
שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה.

וּמִשּׁוּם שֶׁהַשְּׂכִינָה הַעֲלִיּוֹנָה
הַתְּפֹשֶׁטָה בְּאַרְצָךְ, שְׁנֵאמַר עֲלֶיָּהּ
(במדבר יט) פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר
אֵין בָּהּ מוּם אֲשֶׁר לֹא עֲלָה עֲלֶיָּהּ
עַל, לִכְנֹן אֲסוּר לְחַרֵּשׁ בְּשִׁבְתָּ.
וְחַרִּישָׁה בְּשׁוֹר, שְׁנֵאמַר (תהלים קכט)
עַל גְּבִי חֲרָשׁוֹ חֲרָשִׁים. וְהַשְּׂכִינָה
הַתַּחְתּוֹנָה הִיא פָּרָה אֲדָמָה מִצַּד
הַגְּבוּרָה. תְּמִימָה - מִצַּד הַחֹסֵד,
שֶׁהִיא מְדַרְגָּה שֶׁל אֲבָרָהִם,
שְׁנֵאמַר בּוֹ (בראשית יז) הִתְהַלֵּף לִפְנֵי
וְהָיָה תְּמִים. אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם -
מִצַּד הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי. אֲשֶׁר לֹא
עֲלָה עֲלֶיָּהּ עַל - מִצַּד הַשְּׂכִינָה

הַעֲלִיּוֹנָה שֶׁהִיא חֲרוֹת הַכֹּל, בְּמָקוֹם שֶׁהִיא שׁוֹלֵטָת, (במדבר א) וְהָזֵר הַקָּרֵב יוֹמֵת, אֵין רְשׁוֹת לְצַד
הָאֲחֵר לְשִׁלֵּט, לֹא שֵׁטֶן, וְלֹא מִשְׁחִית, וְלֹא מְלֶאֶךְ הַמָּוֶת, שֶׁהֵם מִצַּד הַגִּיהֵנּוּם.

וּמִשּׁוּם זֶה בִּימֵי הַחַל אוֹמְרִים יִשְׂרָאֵל, (תהלים עח) וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב

וּבְאֵלֶּיךָ אֲרַבְעִים מְלָאכֹת חֹסֵר חֵד, לָקָה עֲשָׂרָה מְלָקִיּוֹת
לְאָדָם. וְעֲשָׂרָה לַחֲוָה. וְעֲשָׂרָה לְנֹחַשׁ. וְתִשְׁעָה
לְאַרְעָא. וּבְגִינְךָ דַּט"ל שֶׁלְטָא בְּשִׁבְתָּ דְאִיהוּ ה', אֵין לוֹקִינְךָ
בְּשִׁבְתָּ. וְהִיא ט"ל לְאוֹ אִיהוּ כְּט"ל דְּחוּל, מְסַטְרָא דְעֶבֶד
מְטַטְרוֹן. וְאַרְבְּעִים מְלָאכֹת חֹסֵר אֶחָת, הֵם הַזּוֹרֵעַ
וְהַחוֹרֵשׁ וְכוּ'.

סְבָא סְבָא, שְׂכִינְתָא אַתְקְרִי אַר"ץ דְּקוֹנְדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה 10) וְהָאָרֶץ הַדָּם רְגֵלִי.
מְסַטְרָא דְחֹסֵד אַתְקְרִיאת מִים. וּמְסַטְרָא דְגְבוּרָה
אַתְקְרִיאת אֵשׁ. וּמְסַטְרָא דְעֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא אֹיִר.
וְאִיהִי אֲרָץ, קֹרָע לְכֻלָּהּ.

וּבְגִינְךָ דְנֶשְׁמָתָא יִתְרָה אַתְפַּשְּׁטָא בְּשִׁכְיָנְתָא, דְאִיהִי שִׁבְתָּ
מְלָכָתָא, דְאַתְמַר בָּהּ (תהלים ק) וּמְלֻכּוֹתָי בְּכָל מְשָׁלָה,
מִשָּׁם אִיהִי מְלָכּוֹת, דְשֶׁלְטְנוֹתָהָ עַל אֲרַעָא, וְעַל אֵילָנִין
וְזֹרְעִין. (וטוֹרִין וְאֲבָנִין) וּבְגִינְךָ דְאֵילָנָא דְחַיִּי, דְהִיא נֶשְׁמָתָא
יִתְרָה דְבְּשִׁבְתָּ, בָּהּ תּוֹלְדִין דִּילָהּ, אִית גְּיִיחָא לְאַרְעָא,
דְאִיהִי שְׂכִינְתָא.

וּבְגִינְךָ דְשְׂכִינְתָא עֲלָאָה אַתְפַּשְּׁטָת בְּאַרְעָא, דְאַתְמַר בָּהּ
(במדבר יט) פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם
אֲשֶׁר לֹא עֲלָה עֲלֶיָּהּ עַל, אֲסוּר לְחַרֵּוֹשׁ בְּשִׁבְתָּ חַרִּישָׁה
בְּשׁוֹר. דְאַתְמַר (תהלים קכט) עַל גְּבִי חֲרָשׁוֹ חֲרָשִׁים. וְשְׂכִינְתָא
תַּתְּאָה אִיהִי פָּרָה אֲדָמָה מְסַטְרָא דְגְבוּרָה. תְּמִימָה,
מְסַטְרָא דְחֹסֵד, דְאִיהוּ דְרָגָא דְאֲבָרָהִם, דְאַתְמַר בֵּיהּ
(בראשית יז) הִתְהַלֵּף לִפְנֵי וְהָיָה תְּמִים. אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם,
מְסַטְרָא דְעֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא. אֲשֶׁר לֹא עֲלָה עֲלֶיָּהּ עוֹל,
מְסַטְרָא דְשְׂכִינְתָא עֲלָאָה דְאִיהִי חֲרוֹת דְכֻלָּא, בְּאַתְרֵי דְאִיהִי
שֶׁלְטָא (במדבר א) וְהָזֵר הַקָּרֵב יוֹמֵת, לִית רְשׁוֹ לְסַטְרָא אַתְרָא
לְשִׁלְטָאָה, לֹא שֵׁטֶן, וְלֹא מִשְׁחִית, וְלֹא מְלֶאֶךְ הַמָּוֶת,
דְאֵינוֹן מְסַטְרָא דְגִיהֵנּוּם.

וּבְגִינְךָ דָא, בְּיוֹמִין דְּחוּל, אֲמַרִּין יִשְׂרָאֵל, (תהלים עח) וְהוּא

אפו וגו'. משום שבימי החל השכינה התחנתה מתלבשת באלו הקלפות של מיתה ודין. ובשבת מתפשט מהם, בגלל שעץ החיים שהוא בן י"ה, יה"ו, מתחבר באות ה"א. בזמן ההוא מנוחה נמצאת לאות ה"א, וכל מה שהוא מתחיתה, ולא צריך לומר בה והוא רחום. ומי אלו (שתחיתה)? תחת י' ישראל. וכל מקום שישאל נמצאים, שמירה נמצאת ומנוחה.

ומשום זה אסור לחרש בארץ ולעשות בה גמות, שנעשה באלו עשה פגם בארץ הקדושה, שהיא שכינה. ואסור להשתמש בפלים של הארץ בשבת, ואפלו לטלטל אבן ולא דבר, אלא כלי סתם, שיהיה מנוחה להם בוכות השכינה שנקראת אבן, שכתוב בה (בראשית כח) והאבן הזאת אשר שמת מצבה - בתפלה, עמידה היא לישראל, שבגללה יש להם קיום בעולם, ועליה נאמר (שם מט) משם רעה אבן ישראל. (זכריה א) על אבן אחת שבעה עינים. (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים.

ומשום זה נאמר, (שמות לא) ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם. צריך לשמר אותה בדינתם, שלא יצאו מרשות היחיד לרשות הרבים. וזהו שבארזוהו בעלי המשנה, יציאות השבת שמים שהן ארבע, הוצאה מרשות לרשות, והכנסה גם כן יציאה קורא לה. ואלו הם סמאל ונחש, צריכים ישראל לשמר עליהם שלא יכנסו לדירה של השכינה, שהיא רשות היחיד. מי רשות הרבים? חללה שפחה זונה נדה גויה, רשות של סמאל ונחש, ושבעים ממנים של העמים.

ובחבור הקדמון, אריתי מורי עם בשמי - זרוע ימין בדרך שמאל. אכלתי יערי עם דבשי - יעקב ברחל. שתיתי ייני עם חלבי - זרוע שמאל בדרך ימין. זרוע ימין בדרך שמאל, הם חסד עם הוד. יעקב ברחל -

רחום וכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו וגו'. בגין דביומין דחול, שכינתא תתאה אתלבשת באלין קליפין דמיתה דדינא. ובשבת אתפשטת מנייהו, בגין דאילנא דחיי דאיהו בן י"ה, יה"ו, אתחבר בה"א. בההוא זמנא נייחא אשתכחת לה"א, וכל מה דאיהו תחותה, ולא צריך למימר ביה והוא רחום. ומאן אינון (ס"א תחותה). תחות י' ישראל. וכל אתר דישראל משתכחין, נטירו אשתכח ונייחא.

ובגין דא, אסור למחרש בארעא, ולמעבד בה גומות, דהוי כאילו עביד פגימו בארעא קדישא, דאיהי שכינתא. ואסור לאשתמשא בכלים דארעא בשבת. ואפילו לטלטל אבן. ולא מידי אלא כלי בעלמא. דיהוי נייחא לון בזכו דשכינתא דאתקריאת אבנא, דכתיב בה (בראשית כח) והאבן הזאת אשר שמת מצבה, בצלותא. עמידה איהי לישראל, דבגינה אית לון קיומא בעלמא. ועליה אתמר, (בראשית מט) משם רעה אבן ישראל. (זכריה א) על אבן אחת שבעה עינים, (תהלים קיח) אבן מאסו הבונים.

ובגין דא (שמות לא) ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם. צריך לנטרא לה בדינתם, דלא יפקון מרשות היחיד לרשות הרבים. והאי איהו דאוקמוה מארי מתניתין, יציאות השבת שמים שהן (ד"ד רמ"ד ע"א) ארבע, הוצאה מרשות לרשות, והכנסה נמי יציאה קרי לה. ואינון סמאל ונחש, צריכים ישראל לנטרא לון, דלא ייעלון לדירה דשכינתא, דאיהי רשות היחיד. מאן רשות הרבים? חללה שפחה זונה נדה גויה, רשות דסמאל ונחש, ושבעין ממנים דעמין.

ובחבורא קדמאה, אריתי מורי עם בשמי, דרועא ימינא בירכא שמאלא. אכלתי יערי עם דבשי, יעקב ברחל. שתיתי ייני עם חלבי, דרועא שמאלא בירכא ימינא. דרועא ימינא בירכא שמאלא, אינון חסד עם הוד. יעקב ברחל, עמודא דאמצעיתא